

Cutting Corners: The Drama of the Caves

1. Shmuel I, 24:1-2

- א** וַיְהִי, כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל, מֵאַחֲרָי, פְּלִשְׁתִּים; וַיִּגְדּוּ לוֹ, לֵאמֹר, הִנֵּה דָוִד, בְּמִדְבַר עֵין גֵּדִי. **1** And it came to pass, when Saul was returned from following the Philistines, that it was told him, saying: 'Behold, David is in the wilderness of En-gedi.'
- ב** וַיִּקַּח שָׁאוּל, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בְּחֹר--מִכָּל-יִשְׂרָאֵל; וַיֵּלֶךְ, לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד וְאֶנְשָׁיו, עַל-פְּנֵי, צוּרֵי הַיַּעְלִים. **2** Then Saul took three thousand chosen men out of all Israel, and went to seek David and his men upon the rocks of the wild goats.

2. Shmuel I, 13:1-2

- א** בֶּן-שָׁנָה, שָׁאוּל בָּמָלְכוֹ; וּשְׁתֵּי שָׁנִים, מָלַךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. **1** Saul was one year old when he began to reign; and two years he reigned over Israel.
- ב** וַיִּבְחַר-לוֹ שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים, מִיִּשְׂרָאֵל, וַיְהִיו עִם-שָׁאוּל אֲלָפִים בְּמִכְמָשׁ וּבְהַר בֵּית-אֵל, וְאַלְף הָיוּ עִם-יוֹנָתָן בְּגִבְעַת בִּנְיָמִין; וַיֵּתֶר הָעָם, שָׁלַח אִישׁ לְאֹהֲלָיו. **2** And Saul chose him three thousand men of Israel; whereof two thousand were with Saul in Michmas and in the mount of Beth-el, and a thousand were with Jonathan in Gibeath-benjamin; and the rest of the people he sent every man to his tent.

3. Shmuel I, 24:3-7

- ג** וַיָּבֹא אֶל-גְּדֵרוֹת הַצֹּאן עַל-הַדֶּרֶךְ, וְשָׁם, מְעָרָה, וַיָּבֹא שָׁאוּל, לְהַסִּף אֶת-רַגְלָיו; וְדָוִד, וְאֶנְשָׁיו, בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה, יֹשְׁבִים. **3** And he came to the sheepcotes by the way, where was a cave; and Saul went in to cover his feet. Now David and his men were sitting in the innermost parts of the cave.
- ד** וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו, הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה אֵלַיךָ הִנֵּה אֲנֹכִי נֹתֵן אֶת-אִיבֶיךָ (אֵיבֶיךָ) בְּיָדְךָ, וַעֲשִׂיתָ לוֹ, כַּאֲשֶׁר יֵטֵב בְּעֵינֶיךָ; וַיִּקָּם דָּוִד, וַיִּכְרֹת אֶת-כַּנֹּף-הַמְּעִיל אֲשֶׁר-לְשָׁאוּל--בְּלֵט. **4** And the men of David said unto him: 'Behold the day in which the LORD hath said unto thee: Behold, I will deliver thine enemy into thy hand, and thou shalt do to him as it shall seem good unto thee.' Then David arose, and cut off the skirt of Saul's robe privily.
- ה** וַיְהִי, אַחֲרֵי-כֵן, וַיֵּךְ לֵב-דָּוִד, אֹתוֹ--עַל אֲשֶׁר כָּרַת, אֶת-כַּנֹּף אֲשֶׁר לְשָׁאוּל. **5** And it came to pass afterward, that David's heart smote him, because he had cut off Saul's skirt.
- ו** וַיֹּאמֶר לְאַנְשָׁיו חֲלִילָה לִי מִיְהוָה, אִם-אֶעֱשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לְאֲדֹנָי לְמֹשִׁיחַ יְהוָה--לְשַׁלַּח יָדִי, בּוֹ: כִּי-מֹשִׁיחַ יְהוָה הוּא. **6** And he said unto his men: 'The LORD forbid it me, that I should do this thing unto my lord, the LORD'S anointed, to put forth my hand against him, seeing he is the LORD'S anointed.'
- ז** וַיִּשְׁסַע דָּוִד אֶת-אַנְשָׁיו בְּדַבָּרִים, וְלֹא נִתְּנָם לְקוֹם אֶל-שָׁאוּל; וְשָׁאוּל קָם מִהַמְּעָרָה, וַיֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ. **7** So David checked his men with these words, and suffered them not to rise against Saul. And Saul rose up out of the cave, and went on his way.

4. Malbim, Shmuel I, 24:3-4

וילך לבקש את דוד כו' על פני צורי היעלים במדבר עין גדי היו סלעים גבוהים מיוחדים ליעלים בטבעם כמ"ש הרים הגבוהים ליעלים, וחשב שאול בודאי שם יסתרו דוד ואנשיו, ודוד בגודל חכמתו הבין כי שאול יבקשהו על הצורים הרמים, ולא יעלה על דעת שאול שדוד יושב אצל הדרך, ולכן ישב עם אנשיו במערה שאצל דרך הרבים, כי הבין ששאול לא יפנה לבו לבקשו שם: ולכן נכנס שאול לבדו אל המערה בלא פחד

5. Tehillim 142:1-4

- א מִשְׁכִּיל לְדָוִד; בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַעְרָה תִּפְלֶה.
1 Maschil of David, when he was in the cave; a Prayer.
- ב קוֹלִי, אֶל-יְהוָה אֶזְעַק; קוֹלִי, אֶל-יְהוָה אֶתְחַנֵּן.
2 With my voice I cry unto the LORD; with my voice I make supplication unto the LORD.
- ג אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׁיחִי; צָרָתִי, לְפָנָיו אֶגִּיד.
3 I pour out my complaint before Him, I declare before Him my trouble;
- ד בְּהִתְעַטֵּף עָלַי, רוּחִי וְאַתָּה, יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי:
בְּאֶרֶץ-זֵי אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פֶחַ לִי.
4 When my spirit faints within me—You know my path in the way wherein I walk have they hidden a snare for me.

6. Midrash Tehillim 142

מהו משכיל לדוד. כשהיה שאול ודוד במערה ידע וראה שאין אדם עומד לא בממונו ולא בחכמתו ולא בגבורתו. ומהו עומד לו תפלתו. השכיל דוד וידע ואמר שאין טוב לו אלא תפלה. לכך נאמר משכיל לדוד

7. Ibid.

כך אמר דוד חנני שלא אפול בידו וחנני שלא יפול בידי. וכן קולי אל ה' אזעק שלא אפול בידו קולי אל ה' אתחנן שלא יפול בידי

8. Brachot 62b

אמר לו דוד לשאול מן התורה בן הריגה אתה שהרי רודף אתה והתורה אמרה בא להרגך השכם להרגו

David said to Saul: According to the law, you deserve to be slain, since you are a pursuer, and the Torah has said, If one comes to kill your rise and kill him first.

9. Midrash Tehillim 142:4

כך אמר דוד לפני הקב"ה אומרים לי כל גבורי שלח ידך אליו. ולבי אומר לי כי מי שלח ידו במשיח ה' ונקה.

10. Ralbag, Shmuel I, 24:5

אף על פי שהותר לו להורגו כי רודף היה ואמר חלילה לי מה' מעשות הדבר הזה וזה היה מהפלגת חסידותו עם שזה גם כן יהיה סבה אחר כך להקל בהריגת המלכים וידע דוד כי הממלכה תהיה לו ולזה רצה להרחיק ענין הריגת המלכים משיח ה'

11. Alan Dershowitz: Trump indictment doesn't pass the Richard Nixon test,

www.foxbusiness.com/politics/alan-dershowitz-trump-indictment-pass-richard-nixon-test

Harvard Law School professor emeritus Alan Dershowitz warned of the "dangerous" consequences posed by the federal charges launched against former President Donald Trump, arguing the indictment's "weak" appearance does not meet historic precedent.

"It has to be at least as strong as the case against Richard Nixon, which we will remember led not to Democrats to demand his resignation, but Republicans, his own colleagues came to him and said, this case is so strong that we can't support you"... If this indictment is as weak as it appears to be, from what has been disclosed so far, it may be the most dangerous indictment in political history," Dershowitz said.

"As everybody knows," he added, "it's the first time that a man who is the leading candidate against the incumbent president has been indicted by the incumbent administration in an effort to prevent him from running."

"It's an extraordinarily dangerous indictment, potentially dangerous to the rule of law, dangerous to the neutral application of criminal justice, and dangerous to establishing a precedent that each side will weaponize the criminal justice system against their political opponents," Dershowitz argued. "That's not America."

12. Shmuel I, 15:27-28

כז וַיִּסַּב שְׁמוּאֵל, לָלֶכֶת; וַיַּחֲזֵק בְּכַנְף-מְעִילוֹ, וַיִּקְרַע. **27** And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.

כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו, שְׁמוּאֵל, קִרַּע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָךְ, הַיּוֹם; וַיִּתְּנָהּ, לְרֵעִךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ. **28** And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.

13. Malbim, Shmuel I, 24:6

ויך לב דוד אותו, כי לב השלם יתפעל ויתחרט אם יעשה איזו פעולה רעה, ומזה הבין כי עדן לא שלמה מלכות שאול, ומורא מלכות עליו, וכי עול בכפו אף לגעת במלבושיו ואף כי בגופו

14. Melachim 1:1

א וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן, בָּא בַיָּמִים; וַיִּכְסְהוּ, בַּבְּגָדִים, וְלֹא יָחַם, לוֹ. **1** Now king David was old and stricken in years; and they covered him with clothes, but he could get no heat.

15. Rashi, Melachim 1:1

וְלֹא יָחַם לוֹ: אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ: כָּל הַמְבֹזֵה בְּגָדִים, אֵינוֹ נִהְנֶה מֵחֶם לְסוֹף, לְפִי שֶׁקִּרַּע אֶת כַּנְּף הַמְעִיל לְשָׂאוֹל. וּמְדַרְשׁ אַגְדָּה: אָמַר רַב

But he was not warmed: Our Rabbis concluded and said: "He who disgraces clothing will ultimately be deprived of their pleasures. Because David tore the skirt of Saul's robe (Samuel I 24:5) consequently, they did not warm him"

16. Bamidbar 15:38

לח דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְּגֵדֵיהֶם, לְדֹרֹתָם; וַנִּתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכַּנֵּף, פֶּתִיל תְּכֵלֶת. **38** 'Speak to the children of Israel, and bid them that they make them throughout their generations fringes in the corners of their garments, that they put with the fringe of each corner techelet

17. Yalkut Shimoni, 133

ויכרות את כנף המעיל וגו' ויך לב דוד אותו. ר' נחמיה אמר שבטלו ממצות ציצית שעה אחת

18. Rav Moshe Tzuriel, Otzrot HaTorah

ונרצה להבין מדוע באה פרשת ציצית בדיוק אחרי עונשו של מקושש עצים בשבת, ולפני חטאו של קרח. חז"ל ענו על שאלה זאת בכך שהקב"ה לימד למשה רבנו משום מה נכשל המקושש בחילול שבת. "כי בכל ששת ימי חול יש לו לישראל תפילין בראשו ובזרועו ורואה אותם וחוזר ממעשיו. אבל עכשיו בשבת אין לו" (תדא"ר נו) ולכן במיוחד בשבת ויו"ט יש ללבוש ציצית, כדי "שיזכור". זאת אומרת, חוץ מן עצם מעשה-מצוה שיש בציצית, יש בה תפקיד גדול של ידיית המובילה לכל שאר תרי"ג מצוות. ובוה

נכשל קורח, בשאלתו המפורסמת "טלית שכולה תכלת" (תנחומא, קרח, ב') כי הוא שלל מהמצוה יחודה של "שיזכור". וכך היה גם כן כאשר פקפק במצוות "מזוזה" ושלל תפקידה כמזכירה.

בזה מובן לנו מאד גודל עונשו של דוד, אשר לעת זקנותו לא חממוהו הבגדים (רש"י בתחילת ספר מלכים) ולמה? וכל כך הצטער בשעת מעשה: "ויך לב דוד אותו" (שמו"א כד/ה). התשובה: כי כרת כנף מעילו של שאול, "שביטלו ממצות ציצית שעה אחת"

19. Menachot 44a

מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצית שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ד' מאות זהובים בשכרה שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן כשהגיע זמנו בא וישב על הפתח נכנסה שפחתה ואמרה לה אותו אדם ששיגר לך ד' מאות זהובים בא וישב על הפתח אמרה היא יכנס נכנס הציעה לו ז' מטות שש של כסף ואחת של זהב ובין כל אחת ואחת סולם של כסף ועליונה של זהב עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערומה ואף הוא עלה לישיב ערום כנגדה באו ד' ציציותיו וטפחו לו על פניו נשמט וישב לו ע"ג קרקע

Once a man, who was very scrupulous about the precept of zizith, heard of a certain harlot in one of the towns by the sea who accepted four hundred gold [denars] for her hire. He sent her four hundred gold [denars] and appointed a day with her. When the day arrived he came and waited at her door, and her maid came and told her, 'That man who sent you four hundred gold [denars] is here and waiting at the door'; to which she replied 'Let him come in'. When he came in she prepared for him seven beds, six of silver and one of gold; and between one bed and the other there were steps of silver, but the last were of gold. She then went up to the top bed and lay down upon it naked. He too went up after her in his desire to sit naked with her, when all of a sudden the four fringes [of his garment] struck him across the face; whereupon he slipped off and sat upon the ground.

20. Shmuel I, 24:8-15

ח וַיִּקָּם דָּוִד אַחֲרַי-כֵּן, וַיֵּצֵא מִן הַמְעָרָה (מִהַמְעָרָה), וַיִּקְרָא אַחֲרַי-שְׂאוּל לֵאמֹר, אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ; וַיִּבֶט שְׂאוּל אַחֲרָיו, וַיִּקְדֵּד דָּוִד אֶפְיִם אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה.

8 David also arose afterward, and went out of the cave, and cried after Saul, saying: 'My lord the king.' And when Saul looked behind him, David bowed with his face to the earth, and prostrated himself.

ט וַיֹּאמֶר דָּוִד לְשְׂאוּל, לָמָּה תִשְׁמַע אֶת-דְּבָרַי אָדָם לֵאמֹר: הֲנִיָּה דָּוִד, מִבְּקִשׁ רָעָתְךָ.

9 And David said to Saul: 'Wherefore hearkenest thou to men's words, saying: Behold, David seeketh thy hurt?'

י הֲנִיָּה הַיּוֹם הִזְּהָ רָאוּ עֵינַיְךָ, אֶת אֲשֶׁר-נִתְּנָךְ? הֲנִיָּה הַיּוֹם בְּיָדִי בַמְעָרָה, וְאָמַר לְהַרְגֶּךָ, וְנִתְּחַס עֲלֶיךָ; וְאָמַר, לֹא-אֶשְׁלַח יָדִי בְּאֲדֹנָי--כִּי-מְשִׁיחַ הֲנִיָּה, הוּא.

10 Behold, this day thine eyes have seen how that the LORD had delivered thee to-day into my hand in the cave; and some bade me kill thee; but mine eye spared thee; and I said: I will not put forth my hand against my lord; for he is the LORD'S anointed.

יא וְאָבִי רָאָה--גַּם רָאָה אֶת-כַּנְּף מְעִילְךָ, בְּיָדִי: כִּי בְּכַרְתִּי אֶת-כַּנְּף מְעִילְךָ וְלֹא הֲרַגְתִּיךָ,

11 Moreover, my father, see, yea, see the skirt of thy robe in my hand; for in that I cut off the skirt of thy robe, and killed thee not, know thou and see that there is neither evil nor transgression in

דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא-חטאתי לך--ואתה צדה את-נפשי, לקחתה.

my hand, and I have not sinned against thee, though thou layest wait for my soul to take it.

יב ישפט יהוה ביני ובינך, ונקמני יהוה ממך; וידי, לא תהיה-בך.

12 The LORD judge between me and thee, and the LORD avenge me of thee; but my hand shall not be upon thee.

יג כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר, מִשָּׁל הַקְּדָמֹנִי, מִרְשָׁעִים, יֵצֵא רָשָׁע; וְיָדִי, לֹא תִהְיֶה-בְּךָ.

13 As saith the proverb of the ancients: Out of the wicked cometh forth wickedness; but my hand shall not be upon thee.

יד אַחֲרֵי מִי יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵף: אַחֲרֵי כָּלֵב מוֹת, אַחֲרֵי פְּרֵעֵשׂ אַחָד.

14 After whom is the king of Israel come out? after whom dost thou pursue? after a dead dog, after a flea.

טו וְהִיָּה יְהוָה לְדֹנֵן, וְשֹׁפֵט בֵּינִי וּבֵינֶךָ; וְיִרְאֵ וְיִרְבֵּ אֶת-רִיבִי, וְיִשְׁפָּטֵנִי מִיָּדֶךָ.

15 The LORD therefore be judge, and judge between us, and see, and plead my cause, and deliver me out of thy hand.'

21. Midrash Tehillim 7:4

ו.אבי ראה. מכאן שחייב אדם בכבוד חמיו כאביו.

22. Radak, Shmuel I, 24:14

כי פרעוש המוצאו בבגד או בבשרו רודפו כי הוא מדלג ממקום למקום כלומר מה מעלה הוא לך ומה גבורה שאתה רודף אחרי כמו הרודף אחרי הפרעוש

23. Shmuel I, 24:16-22

טז וַיְהִי כַּכֹּלֹת דָּוִד, לְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-שָׁאוּל, וַיֹּאמֶר שָׁאוּל, הַקִּלְדָּה זֶה בְּנִי דָּוִד; וַיִּשָּׂא שָׁאוּל קוֹלוֹ, וַיִּבְדָּ.

16 And it came to pass, when David had made an end of speaking these words unto Saul, that Saul said: 'Is this thy voice, my son David?' And Saul lifted up his voice, and wept.

יז וַיֹּאמֶר, אֶל-דָּוִד, צַדִּיק אַתָּה, מִמֶּנִּי: כִּי אַתָּה גִּמְלַתְנִי הַטּוֹבָה, וְאֲנִי גִּמְלַתִּיךָ הָרָעָה.

17 And he said to David: 'Thou art more righteous than I; for thou hast rendered unto me good, whereas I have rendered unto thee evil.

יח ואת (ואתה) הגדת היום, את אשר-עשיתה אתי טובה--את אשר סגרני יהוה בידך, ולא הרגתני.

18 And thou hast declared this day how that thou hast dealt well with me; forasmuch as when the LORD had delivered me up into thy hand, thou didst not kill me.

יט וכי-ימצא איש את-איבו, ושלחו בדרך טובה; ויהוה, ישלמך טובה, תחת היום הזה, אשר עשיתה לי.

19 For if a man find his enemy, will he let him go well away? wherefore the LORD reward thee good for that which thou hast done unto me this day.

כ ועתה הנה ידעתי, כי מלך תמלוך; וקמה, בידך, ממלכת, ישראל.

20 And now, behold, I know that thou shalt surely be king, and that the kingdom of Israel shall be established in thy hand.

כא ועתה, השבעה לי ביהוה, אם-תכרית את-זרעי, אחרי; ואם-תשמיד את-שמי, מבית אבי.

21 Swear now therefore unto me by the LORD, that thou wilt not cut off my seed after me, and that thou wilt not destroy my name out of my father's house.'

כב וישבע דוד, לשאול; וילך שאול, אל-ביתו, ודוד ואנשיו, עלו על-המצודה.

22 And David swore unto Saul. And Saul went home; but David and his men got them up unto the stronghold.

24. Malbim, Shmuel I, 24:20

ועתה אחר שכבשת את יצרך עד המדרגה הזאת, ידעתי, כי מלוך תמלוך כי המולך על יצרו הוא הראוי למלכות:

25. Susan Bordo, The Creation of Anne Boleyn: A New Look of England's Most Notorious Queen

[King Henry's] will was capricious. The letters of ambassadors, even from the early years of his reign, describe sudden, explosive angers, "tears and tantrums." In 1535, the king's fool almost lost his life over a joke about Anne Boleyn; a year later, Henry was weeping uncontrollably while hugging his illegitimate son, relieved that he was now safe from "that accursed whore" who had slept with over a

hundred men. A hundred? That would have meant a new man every ten days of her Queenship. Yet it's possible that Henry believed something near to this, for his emotional switch, for whatever reasons, had turned against her, and she was now as wholly evil in his eyes as she once was wholly virtuous.

Whatever the origins of Henry's personality, his problems were vastly exacerbated by the fact that he was, after all, king. As such, he was continually flattered and pampered, his every whim indulged, his grandiosity rarely challenged, his illusions carefully maintained.

26. Midrash Tehillim 57

כיון שבקש לילך קרע לו את מעילו. שנאמר (שם כז) ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע. אמר לו שמואל (שם כח) קרע ה' את ממלכות ישראל וגוי'. אמר לו ומי הוא זה. אמר לו איני אומר לך אלא אני רומז לך. מי שהוא קורע לך את מעילך הוא עתיד ליטול את מלכותך. כיון שנכנס למערה וקרע דוד את כנף המעיל אשר לשאול מיד הכיר שאול מה שאמר לו שמואל. התחיל אומר (שמואל-א כד כ) הנה ידעתי כי מלוך תמלוך. מלוך בעולם הזה תמלוך לעולם הבא

When Saul sought to depart, Samuel tore his cloak. As it is said, "And Samuel turned to go away, but Saul seized the corner of his cloak, and it tore" (1 Samuel 15:27). Samuel said to him, "The Lord has torn the kingdom of Israel from you" (1 Samuel 15:28). Saul said to him, "Who is he?" Samuel said to him, "I am only hinting to you: the one who tears your cloak is destined to take your kingdom." When David entered the cave and tore Saul's cloak, he immediately recognized what Samuel had told him. He began to say, "Behold, I know that you will surely be king" (1 Samuel 24:20). You will be king in this world and in the world to come.

27. Yalkut Shimoni, Shmuel I, 134

כיון שהלך לו שאול אמרו לו גבוריו וכי בשביל שלא הרגך במערה
היה צדיק? יודע היה שאילו עשה לך מאומה היינו נכנסים ואוכלין
אותו צלי! ושמע להם שאול.